

СЪРДИТИЯТ ПЕТЛАН

Разсърдил се е Петлан войвода, че не му било нещо на сгода: че си намерил три перушинки, с три кокошинки като калинки.

Скокна, разпъди всички кокошки, както кълвяха жито и трошки, па си наметна гуня хайдушка и си препаса сабя и пушка.

През поле ходи, гребен размята, ломе гората, тресе земята, кълве врътига и кумунига, па се надига та кукурига. Забягнаха ми вълци, лисици, дребни гадинки, крилати птици, една остана баба Мецана и тя застана и тъй подхвана:

— Стига, бре Петльо, стига бре лудо! Нийде го няма твоето чудо!

Петлан се спрепна, па ѝ отвърна:

— Сбирай си, Мецо, дългата бърна! Бягай, пази се, да ти не кълвна мечата глава, дебела тръвна! Да не те с тежки шпори намуша, да ми не паднеш тук, под ботуша, че ще ми станеш на тънка пита, бита пребита, насред пробита!